

Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας 8 Μαρτίου 2021

Της Φιλολόγου Χριστίνας Τρύφωνος

Σε μέρες αμφίβολες, σε μέρες όπου η κοινωνία αντιμετωπίζει μια συνεχώς αυξανόμενη σκανδαλώδη κρίση σεξουαλικών παρενοχλήσεων και κακομεταχείρισης του αντίθετου φύλου αλλά κυρίως των γυναικών από συζύγους, αφεντικά, προϊσταμένους, πολιτικά πρόσωπα ή πρόσωπα του θεάτρου και του πολιτισμού ... τώρα πιο πολύ από ποτέ δοκιμάζεται ο σεβασμός όχι μόνο απέναντι στην γυναίκα αλλά η αξιοπρέπεια πλέον του καθενός μας, άνδρα ή γυναίκας.

Εκατό εξήντα τέσσερα χρόνια μετά τις 8 Μαρτίου του 1857, όπου οι εργάτριες στα κλωστοϋφαντουργεία και ραφτάδικα της Νέας Υόρκης ξεσηκώθηκαν για να διεκδικήσουν «δεικνύουσα δουλειά, φωτεινές και υγιεινές αίθουσες εργασίας, ισομισθία με τους κλωστοϋφαντουργούς και των ράφτες». Εκείνη την εποχή οι γυναίκες εργάζονταν 16 ώρες την μέρα και με μισθούς πολύ χαμηλότερους από αυτούς των κλωστοϋφαντουργών. Οι διαδηλώσεις και οι απεργίες αυτές πνίγηκαν στο αίμα από τις αστυνομικές δυνάμεις. Το 1910 η Κλάρα Τσέτκιν, διεθνής προσωπικότητα του Κομμουνιστικού Κινήματος, προτείνει στη Β' Διεθνή Συνδιάσκεψη Σοσιαλιστριών Γυναικών την 8η του Μάρτη ως Διεθνή μέρα γυναίκας για να αποδοθεί έτσι φόρος τιμής στις πρωτοπόρες εκείνες γυναίκες. Έτσι, αυτή η μέρα παραμένει για ολόκληρη την υφήλιο, μέρα έπαλξης και αγώνα για την ισοτιμία των γυναικών και όχι μια μέρα γιορτής και διασκέδασης των γυναικών, όπως καλλιεργεί η αστική προπαγάνδα. Οι γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων είναι αυτές που βιώνουν στο πετσί τους, περισσότερο από κάθε άλλον, τις συνέπειες του καπιταλισμού. Η έλλειψη ουσιαστικής αναγνώρισης του κοινωνικού ρόλου της μητρότητας είναι απλά ένα παράδειγμα της ανισοτιμίας που υπάρχει, παρόλη τη νομική κατοχύρωση της «σότητας».

Το Διεθνές Γυναικείο Κίνημα μαζί με το Εργατικό Κίνημα, έδωσαν σκληρούς αγώνες για τη γυναικεία χειραφέτηση και έχουν να επιδείξουν σημαντικές κατακτήσεις ειδικά τον τελευταίο αιώνα. Εκσυγχρονίστηκε το οικογενειακό δίκαιο, λήφθηκαν μέτρα

για την προστασία της μητρότητας, αυξήθηκε η συμμετοχή της γυναίκας στα κέντρα λήψης αποφάσεων και δόθηκαν πλήρη πολιτικά δικαιώματα.

Ο δρόμος όμως δεν τελειώνει εδώ. Η ισοτιμία της γυναίκας με τον άνδρα παραμένει ένας από τους στόχους της σύγχρονης κοινωνίας. Όσο οι γυναίκες καταπιέζονται, κακοποιούνται, αδικούνται, υποφέρουν ας μην αφηνόμαστε μόνο σε επιφανειακές φανφάρες αλλά ας κάνουμε πράξη όλα αυτά που πραγματικά έχουν ανάγκη οι γυναίκες: Σεβασμό, Αξιοπρέπεια, Ισοτιμία, Ασφάλεια, Ισομισθία.

Η πραγματική τιμή για την ημέρα της γυναίκας θα είναι όταν δεν θα χρειάζεται ν' ανακαλούμε μαύρες μνήμες από μια σιγή δολοφονίας ή σεξουαλικής κακοποίησης μιας γνωστής ή άγνωστης γυναίκας, αλλά θα είμαστε αντικειμενικά μια ανώτερη και αληθινά ευρωπαϊκή κοινωνία, που σέβεται, εκτιμά και αγαπά τις γυναίκες και την προσφορά τους προς την Κοινωνία.